

Sygn. akt **IV C 837/11****Postanowienie**

Dnia 5 września 2011 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział IV Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR (del.) Andrzej Sterkowicz

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2011 r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa P [REDAKTED] S.A.

przeciwko Skarbowi Państwa- Najwyższej Izbie Kontroli

o ochronę dóbr osobistych

postanawia:

- I. Udzielić stronie powodowej P [REDAKTED] S.A. zabezpieczenia roszczenia w ten sposób, zakazuje się stronie pozwanej –Skarbowi Państwa -Najwyższej Izbie Kontroli na czas trwania postępowania o ochronę dóbr osobistych , podawania do publicznej wiadomości, w tym na stronie internetowej WWW.nik.gov.pl:
 - a) wystąpienia pokontrolnego z dnia 17 marca 2011r. oraz informacji o wynikach kontroli P [REDAKTED] S.A. Odział D [REDAKTED] - w części dotyczącej okoliczności zawarcia i treści ugody z dnia 13 maja 2010r. pomiędzy P [REDAKTED] S.A. a firma M [REDAKTED],
 - b) wystąpienia pokontrolnego z dnia 13 maja 2011r. oraz informacji o wynikach kontroli P [REDAKTED] S.A. – w części dotyczącej okoliczności zawarcia i treści ugody z dnia 31 maja 2010r. pomiędzy P [REDAKTED] S.A. a firmą M [REDAKTED]

Uzasadnienie

Strona powodowa w pozwie z dnia 27 czerwca 2011r. wystąpiła w stosunku do Skarbu Państwa- Najwyższej Izby Kontroli z powództwem z zakresu dóbr osobistych, w którym domagała się opublikowania przez stronę pozwaną oświadczenia korygującego wcześniej sformułowane wnioski po przeprowadzonej u powoda przeprowadzonej kontroli. W szczególności żądanie odnosiło się do opublikowania w sposób powszechny i publiczny oświadczeń, w których pozwany stwierdzałby, że jego wnioski pokontrolne w zakresie oceny zawartej ugody sądowej pomiędzy powodem i firma M [REDACTED] w wyniku której dokonano rezygnacji z dochodzenia odszkodowania w kwocie 7057 900 zł z tytułu bezumownego korzystania nie zasadzają się na prawdziwych faktach i przez to są nieprawdziwe i nierzetelne, także są wynikiem błędnych i nieuzasadnionych subiektywnych przekonań tej strony.

W uzasadnieniu wskazano, że tej treści wnioski zawarto w sporządzonym przez stronę pozwaną protokole pokontrolny, który odnosił się do zawartej przez podwoda i firmę M [REDACTED] ugodę sądową. W tym przedmiocie wyjaśniono, że P [REDACTED] S.A. i M [REDACTED] łączyła do pewnego czasu umowa o najem pomieszczeń na dworcu W [REDACTED] C [REDACTED]. Po jjej wygaśnięciu podmiot ten w dalszym ciągu zajmował te pomieszczenia, ale już w sposób bezumowny. Dalszym tego rezultatem był wytoczony przez ten podmiot proces sądowy, w którym domagała się złożenia przez P [REDACTED] S.A. zastępczego oświadczenia woli co do dalszego obowiązywania najmu. Bezzasadność wspomnianego powództwa w ostateczności przesadził wyrok Sądu Apelacyjnego w W [REDACTED] z dnia 27 sierpnia 2009r. Po nim spółka ta została wezwana do opuszczenia w dalszym ciągu zajmowanych pomieszczeń. Efektem tego było wytoczone przez P [REDACTED] S.A powództwo o wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z zajmowanej przez M [REDACTED] powierzchni. Później też powód wystąpił równoległe na drogę sądową o eksmisję. W pierwszym postępowaniu ze strony pozwanej wyszła inicjatywa ugodowego zakończenia sporu, gdzie M [REDACTED] zaproponował do zapłaty kwotę 50 000 zł. Także częścią ugody miałoby być uznanie przez niego żądania w sprawie o eksmisję. Wskazano, że poddana propozycje poddano rzetelnej

prawnej analizie. Jej wnioski prowadziły do stwierdzenia, że kwotowa propozycja ugodowa jest zbliżona do tej, jaką przedstawia właściwe zadanie pozwu. Zwrócono uwagę także na okoliczność występowania wieloczłonowych czynności mających za cel efektywne przeprowadzenie eksmisji. Dlatego z tych powodów przedstawione propozycje ugodowe zostały w pełni zaakceptowane. W rezultacie tego w wyniku wspólnych uzgodnień dokonanych w dniu 12 maja 2010r. doszło do podpisania ugody, w której miesięczne wynagrodzenie za bezumowne korzystanie ustalone zostało na poziomie 50 000 zł. Jednocześnie pozwany M. [REDACTED] zobowiązał się uznać powództwo w postępowaniu o eksmisję.

Strona powodowa podniosła następnie, że ugoda ta została zakwestionowana przez Najwyższą Izbę Kontroli. Niemniej jednak zdaniem powoda jest to wynikiem całkowitego nieporozumienia i braku znajomości prze kontrolującego realiów sprawy. Wnioski zawarte w protokole są, zatem dalece dla powoda krzywdzące i jako niepożądane winny zostać publicznie. Usunięte. Powód wskazał, że na tle przedstawionych okoliczności doszło do naruszenia normy art. 24 § 1 k.c., co wyraża się przede wszystkim w poniżeniu jego wizerunku jako osoby prawnej.

Twierdził, zatem, że w pełni zostały spełnione wszystkie przesłanki zabezpieczenia, w tym też występujący interes prawny w zabezpieczeniu. W tym ostatnim przypadku brak zabezpieczenia roszczenia w poważnym stopniu utrudni osiągnięcie samego celu, jaki zakłada postępowanie o ochronę dóbr osobistych, o ile okaże się, że strona pozwana przed jego zakończeniem skorzysta z ustawowych uprawnień w zakresie publicznego opublikowania na ten temat pokontrolnego raportu.

Sąd rozważył, co następuje:

Według dyspozycji art.730¹§1k.p.c. możliwość dokonania zabezpieczenia roszczenia zostało uzależnione od występowania dwóch przesłanek, mianowicie uprawdopodobnienia roszczenia (w tym przypadku roszczenia o ochronę dóbr osobistych) oraz istnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia

istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia, lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie (art. 730¹§2 kpc)

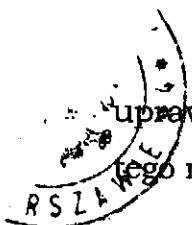

Spełnienie łącznie obu jego przesłanek tj. uprawdopodobnienia roszczenia i wykazanie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, może warunkować skuteczne ubieganie się o udzielenie zabezpieczenia.

Wskazać także należy, że w postępowaniu zabezpieczającym nie trzeba udowadniać roszczenia, wystarczy jego uprawdopodobnienie, które w odróżnieniu od dowodu, nie daje pewności, co do prawdziwości danego twierdzenia, lecz sprawia, że twierdzenie - w tym przypadku twierdzenie o roszczeniu - staje się prawdopodobne. Roszczenie jest wobec tego wiarygodne, jeżeli istnieje słuszna podstawa do przypuszczenia, że ono istnieje i jest wymagalne (por. post. SA w W [REDACTED] z dnia 7.08.1997 r – I Acz 735/97 – Pr. Gosp. 1998/6/52). Prima facie roszczenie jest także uprawdopodobnione jeżeli istnieje także szansa na jego istnienie, co nie wyklucza tego, że po głębszej analizie stanu faktycznego i prawnego powództwo może okazać się bezzasadne. Istotą jednak postępowania zabezpieczającego, nie jest uznanie roszczenia za udowodnione, ale jedynie za uprawdopodobnione, czemu ma służyć tylko pobieżna analiza dostarczonego przez stronę materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 730 (1) § 3 k.p.c interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania.

Na podstawie już dołączonych do wniosku dokumentów uznać należy, że w zupełności wnioskodawca wypełnił pierwszy warunek zabezpieczenia, którym jest uprawdopodobnienie roszczenia. Z przedstawionych okoliczności wynika, że przedstawione w raporcie wnioski pokontrolne zostały sformułowane w sposób dowolny i jak również nie zawarto ich głębszej analizy. Jak również wydaje się organ ten nie rozważał poważnej okoliczności jaką było zawarcie ugody, która jest jednym z preferowanych sposobów załatwiania sporów na gruncie prawa cywilnego. W związku z tym powód

uprawdopodobnił występowanie w sensie cywilnym występowanie samego tego roszczenia cywilnego.

W realiach sprawy interes prawny powoda niewątpliwie łączy się ze specyfiką postępowania o ochronę dóbr osobistych, którego głównym celem jest zniwelowanie skutków dokonanego naruszenia takich dóbr. Jest oczywistym, że wcześniejsze skorzystanie przez organ Najwyższej Izby Kontroli z prawa do publicznej publikacji tego typu wniosków i ocen jakie stały się udziałem takiej pokontrolnej oceny może znacząco wyrobić jednostronny negatywny pogląd o osobie powoda i jego działalności. W ten też sposób zakładana sytuacja może spowodować również szkodę na całym wizerunku powoda.

Mając to na uwadze o zabezpieczeniu roszczenia powoda orzeczono po myśli art. 730 § 1 i § 2 k.p.c, art. 731 k.p.c, art. 733 k.p.c., art. 755 § 1 z d. 1 k.p.c.

Na oryginale właściwe podpisy
... osobiście stwierdzam

